

Zagubiony książę – Farba

Mówił, że nie ma po co żyć
Tłumaczył się, że nie ma nic
Bo stracił dom i młodsze sny
Nie miał siły, by opanować łzy

Kolejny dzień nie cieszył go
I nie czekał na pierwszy promyk słońca
Nie uśmiechał się, wciąż ocierał łzy
Myślał: 'jestem sam, może jestem zły?'

Był jak mgła
Niewidzialny, tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat
Delikatny
Był jak cichy wiatr
Całkiem wolny, lecz samotny
Jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy

Mówił, że to nie jego świat
Pragnął wrócić tam, gdzie się rodzi dusza
Gdzie zostawił tę najważniejszą rzecz
Wielką przyjaźń i miłość ponad śmierć

Był jak mgła
Niewidzialny, tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat
Delikatny
Był jak cichy wiatr
Całkiem wolny, lecz samotny
Jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy

Był jak mgła
Niewidzialny, tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat

Delikatny
Był jak cichy wiatr
Całkiem wolny, lecz samotny
Jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy

Więc dalej idź, mój zagubiony Książę
Szukaj szczęścia, ja wiem, że odnajdziesz je
I odzyskasz swe zagubione sny
Bo nie jesteś sam i nie jesteś zły

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych